

«ΣΤΙΓΜΕΣ ΕΙΣΒΟΛΗΣ»

Είναι δύσκολο να πιστέψω πως . . .

η Αμμόχωστος,

η γηρκιά, η ζωική Αμμόχωστος
έμεινε βουβή, μόνη, εγκλωβισμένη...
κι έγινε πόλη «φάντασμα»!

Η Σαγαμίνα,

η ιστορική Σαγαμίνα
που έχτισε ο Τεύκρος χιλιάδες χρόνια πριν,
τώρα αναστενάζει βαριά
και θυμάται τα περασμένα,
τις παραστάσεις, τις αρχαίες τραγωδίες
κι αναπόφευκτα δακρύζει!

Ο Απόστολος Ανδρέας,

ο αγαπημένος μας Απόστολος Ανδρέας,
δε θα ξαναγιορτάσει στις 15 Αυγούστου,
όπως παλιά,
να πάνε οι πιστοί γονατιστοί
να πάρουν το τάμα τους
και να πίνουν το αγιασμένο νερό,
να γιατρευτούν!

Η Κερύνεια,

η γαυρεμένη Κερύνεια,

δε θα ξαναμυρίσει

από τα χρυσά κι ορόδροσα εσπεριδοειδή!

Καμία άνοιξη,

κανένα καλοκαίρι . . .

καμιά εποχή

δε θα είναι το ίδιο χρωματιστή,

δε θα είναι το ίδιο χαρούμενη κι ανέμελη,

το ίδιο ζωντανή . . .

Ομαδική συγγραφή ποιήματος

από τα παιδιά της Δ'3